

AVUNTU

Sümevra ÖZTÜRK ŞAHİN

Avuntu

Sümeyra ÖZTÜRK ŞAHİN

Kapak Tasarımı

Dr. Enes BAŞAK

Mizanpaj

Fatih KIRMIZIGÖZ

Editör

Esmâ Nur Ayşe ÇELİK BAŞAK

1. Basım, Kasım 2024

ISBN

978-625-5993-17-5

Yayınevi

Ak Oruçođlu Yayınları

Kitap Basım, Yayın ve Tanıtım Hizmetleri

Büyük Sanayi Cad., Elif Sok., No 7/197,

İskitler, Altındağ/ANKARA

+905326220774

www.akorucoglu.com

HAKKINDA

1982 Samsun doğumlu. KTÜ Fatih Eğitim Fakültesi Türkçe öğretmenliği mezunu. Hikâyeleriyle Gönen Belediyesi tarafından düzenlenen 27. Ulusal Ömer Seyfettin hikâye yarışmasında birincilik, Kayseri Büyükşehir Belediyesi ve Ümraniye Belediyesi tarafından düzenlenen yarışmalarda farklı tarihlerde mansiyon ödülleri aldı. Evli ve iki kız çocuğu annesi.

İÇİNDEKİLER

Denemeler	5
Avuntu	7
Hüzün	9
Niyazsız Kaldık	12
Masalı Olan Adam	14
Tebessüm	23
Vefa	25
Susmak ve Söylemek Arasında	28
Veda Vuslat Niyetine	30
Yalnızlık	32
Emel Gurbeti	34
Mevsimlerin Dili	36
Mısrarlarda Kış İmgeleri	38
Kuyu	40
Su	42
Aklı Aradan Çıkarmak	44
Zamanın İhaneti	46
Mezar Dediğin	48
Arz-ı Hal	50
Hani Siz	53
Bu Yağmurlar, Bu Gökler	55
Şiirler	61
Seyyah	62
Ağlar	65
İnsan Ona Derler ki	67
Türkiye'm	68

DENEMELER

AVUNTU

Bir avuntu hali dünya. ”İki kapılı han” arasında bir oyalanma hikâyesi. Ama bu yaşadığımız hız çağında avunmaya ve beklemeye hiç sabrımız kaldı. Zira çok acelemiz var. Ve yavaşlamayı unuttuk. Hatırlama çabalarımız da kurak bir zamansızlık avuntusuyla çatlayıp duruyor. Bu yüzden haklıdır Gülten Akın:

*“Ah kimselerin vakti yok
Durup ince şeyleri anlamaya”*

Bu dünyanın bir avuntu ve arayış hali olduğunu hatırlamaya ihtiyacımız var. Bu ancak yavaşlayarak mümkün olabilir. Durup ince şeyleri anlamaya ve aramaya çalışmak, bizi sükunete davet edecek çünkü.

Oktay Akbal’ın Bizans Definesi hikâyesine kulak verelim. Sur dibindeki bir mağarada günlerce, aslında hiç var olmayan bir Bizans definesini arayan ailenin öyküsünü anlatır bize bu hikâye. Bile bile aldanmak ve aldatılmak isteyen bir ailenin öyküsü. “Bir Bizans definesi masalına ihtiyacımız vardı.” der hikâyenin o zamanlar çocuk olan kahramanı. Ve hayıflanır büyüdüğü zamanlar için: ”Bilerek aldanabilmek saadeti yok şimdi!... Uzun, çok uzun yılların, o çocukluğun, uzak, çok uzak bir rüyada görülmüşe benzeyen günlerinde ve gecelerinde unutuldu, kaldı.”

Bugün hepimizin bir hayalin verdiği teselliye, avuntuya ihtiyacı var. Ama hayal kurmak için yavaşlamak gerekir. Zamanın ağır ağır aktığı ufuklardan seslenir Nedim:

*“Yok bu şehir içre senin vasfettiğin dilber Nedim
Bir peri suret görünmüş bir hayal olmuş sana”*

Bile bile aldanmak saadeti roman kahramanlarının, şairlerin ve romancıların geçebildiği bir eşik. Ne mutlu onlara.

Simyacı romanında Mısır piramitlerinin yakınlarına gömülmüş hazineyi iki kez düşünde görüp de ona ulaşmak için çöl aşan Santiago, yolculuğunun sonunda aslında o hazinenin, yolculuk başında konakladığı yerde olduğunu öğrenince, neden mutlulukla gülümsemektedir hala? Sonunu getiremeden uyandığı rüyalarında, yolculuğa çıkmadan evvel, yolun sonunda olacakları sezmediğini yani ki aramaya gönüllü rıza göstermediğini kim iddia edebilir?

Bunca roman ve öykü yazarı sonra. Terk edip kendisini, başka başka karakterlere taşınan onca insan. Ya onların yaptığı? O da bir oyalanmadan ibaret değil mi? Beyhude değil Nazan Bekiroğlu'nun Yusuf ile Züleyha anlatısında “Ey çöl, beni hikâyenle oyal.” diye temennide bulunması. Ama bunun bir oyalanma olduğunu fark ediş anı, keder de içerir aynı zamanda. Dışarda hayat akıp dururken nasibine yazı düşmüş olanın bunu fark etmesi. Üstelik peşinde olduğu mutlak gerçeği kelamla ifadenin muhal olduğunu bile bile. Keder içerir mutlaka.

Ama yine de bir avuntu. Bir serinlik hissi.

Değil mi ki arayış kalbe dokunan bir serinlik manzumesidir.

Şems'in ölümünden sonra Mevlana'nın Şam sokaklarında aradığı da, bulma çabasından öte bir serinlik diyarına açılma gerek.

“Her arayan bulamayabilir, ancak bulanlar arayanlardır.” demiş İmam-ı Rabbani.

Ne buluruz yolun sonunda, dahası bulur muyuz bilinmez.

Ama bir parça yağmur grisi, bir salkım mor menekşe, bir kırık rüzgâr.

Biraz ay ışığı, biraz gün ışığı.

Bir parça cennet tesellisi göklerden.

Beklemeyi ve aramayı bilen yanımıza iyi gelecek, inanın.

Avuntu arındırır çünkü.